

کتاب الکترونیک ۱ و ۲ پارسه

تهیه شده در الکترونیک باز | مرجع دانلود الکترونیک

www.gselectronic.ir

تهیه و تنظیم: صادق حدیری فرাহانی

Sadegh.heidari.farahani@gmail.com

فصل دهم

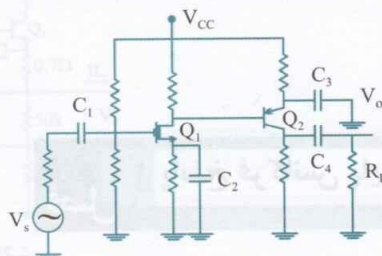
فصل ۱۰ پاسخ فرکانس پایین تقویت کننده‌ها

مقدمه

پیام‌های دریافتی که از مدارهای حس‌کننده‌های مختلفی ایجاد می‌شوند و دامنه کم دارند، باید تا حد مناسبی تقویت شوند. این پیام‌ها برحسب نوع آن‌ها می‌توانند مؤلفه DC یا مؤلفه متناوب و یا مجموعه آن‌ها را داشته باشند. به عنوان مثال فرض کنید موج دریافتی از یک میکروفون صوتی باشد، سیگنال محدود فرکانسی دارد که متناوب است. یک پل وتستون را در نظر بگیرید که به یکی از شاخه‌های چهارگانه آن یک حس‌کننده مقاومتی وصل شده است که این مقاومت تحت تأثیر فشار تغییر مقدار بدهد و خروجی پل از تعادل خارج شود (حس‌کننده فشار)، این حس‌کننده فشار در پایین یک مخزن مایع قرار داده شده است. ارتفاع ستون مایع باعث تغییر مقاومت این حس‌کننده می‌شود و ولتاژ DC خروجی پل معرف ارتفاع ستون مایع است. اگر این ارتفاع ثابت باشد، در این صورت ولتاژ خروجی پل هم ثابت است. برای تقویت کردن این مقدار DC وابسته به ارتفاع ستون مایع، نمی‌توان از خازن کوپلاژ استفاده کرد ولی برای تقویت موج صوتی حاصل از میکروفون می‌توان از کوپلاژ خازنی بهره گرفت. تقویت‌کننده‌ها را می‌توان از این نظر به دو دسته تقسیم کرد؛ اول تقویت‌کننده‌های DC که توانایی تقویت فرکانس صفر را هم دارند. در این نوع تقویت‌کننده‌ها هیچ نوع خازن کوپلاژ و یا بای‌پس نمی‌توان وصل کرد. تقویت‌کننده‌های عملیاتی (آپ‌امپ‌ها) از نوع تقویت‌کننده DC هستند. دوم تقویت‌کننده‌های ac که می‌توان برای اتصال نواحی مختلف مدار از خازن کوپلاژ استفاده کرد و یا برای تغییر بهره مثلاً در سورس و یا امیتر ترانزیستور از خازن بای‌پس بهره گرفت. بحث اخیر مربوط به استفاده از خازن‌های کوپلاژ و بای‌پس است. نصب این‌گونه خازن‌ها محدودیت فرکانسی در حد پایین ایجاد می‌کند.

۱-۱۰ محدوده فرکانس پایین در تقویت کننده‌ها

مدار شکل (۱-۱۰) را در نظر بگیرید که در آن از خازن‌های کوپلاژ و بای‌پس استفاده شده است:

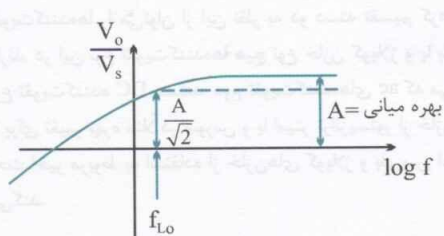
شکل ۱-۱۰ تقویت کننده با خازن‌های کوپلاژ و بای‌پس

هدف از وصل خازن C_1 جدا کردن سطح DC گیت ماسفت از سطح DC منبع V_S است که مقادیر مساوی ندارند. به همین ترتیب هدف از نصب خازن C_4 جدا کردن سطح DC کلکتور Q_2 از بار R_L است. هدف از نصب C_2 و C_3 افزایش بهره ولتاژی تقویت کننده‌های Q_1 و Q_2 است. اگر سیگنال مؤلفه DC به عنوان پیام داشته باشد، به هیچ وجه از این مدار نمی‌توان استفاده کرد. هرگاه سیگنال V_S فقط متناوب باشد، می‌توان از این مدار استفاده کرد.

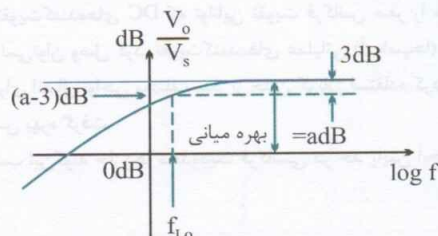
برحسب اندازه‌های ثابت زمانی نواحی مختلف، این مدار، حدود پایین فرکانسی دارد که به آن پاسخ فرکانس حد پایینی اطلاق می‌شود و تحت نام ω_{L_o} یا f_{L_o} نام‌گذاری می‌شود. فرکانس ω_{L_o} فرکانسی است که دامنه بهره (یا هر دامنه دیگر) به

$\frac{1}{\sqrt{2}}$ مقدار نهایی می‌رسد و چون $\left(20 \log \frac{1}{\sqrt{2}} = -3 \text{ dB}\right)$ است، به آن فرکانس -3 dB پایینی و یا اصطلاحاً فرکانس

قطع پایین گفته می‌شود. در شکل (۲-۱۰) پاسخ فرکانسی بهره $\frac{V_o}{V_S}$ مربوط به مدار شکل (۱-۱۰) نشان داده شده است.

(ب)

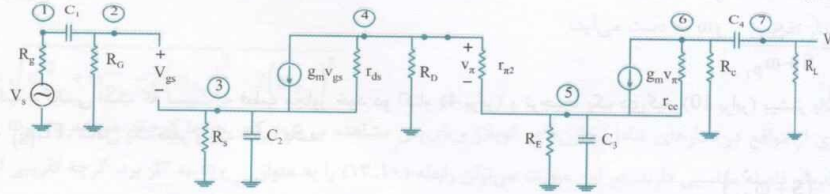

(الف)

شکل ۲-۱۰ پاسخ فرکانسی حد پایینی الف: بهره برحسب dB، ب: بهره خطی

۲-۱۰ محاسبه پاسخ فرکانسی و فرکانس ω_{L_0} (فرکانس قطع پایین)

مدار شکل (۱-۱۰) را در نظر بگیرید. مدل فرکانسی سیگنال کوچک آن با منظور کردن خازن‌های بیرونی نصب‌شده به صورت شکل (۳-۱۰) است.

شکل ۳-۱۰ مدل سیگنال کوچک فرکانس پایین تقویت کننده شکل (۱-۱۰)

در فرکانس میانی خازن‌های کوپلاژ و بای‌پس به صورت اتصال کوتاه (امپدانس ناچیز) در نظر گرفته می‌شوند، درحالی‌که در فرکانس پایین باید مقادیر خازن‌ها را هم به حساب آورد. مثلاً KCL در گره (۵) و گره (۶) را در نظر بگیرید:

$$\text{KCL (گره ۵)} \Rightarrow \frac{V(5)}{R_E} + \frac{V(5)}{\frac{1}{SC_3}} + \frac{V(5) - V(4)}{r_{\pi_2}} - g_m V_{\pi} + \frac{V(5) - V(6)}{r_{ce}} = 0$$

$$\text{KCL (گره ۶)} \Rightarrow \frac{V(6) - V(5)}{r_{ce}} + g_m V_{\pi} + \frac{V(6)}{R_C} + \frac{V(6) - V(7)}{\frac{1}{SC_4}} = 0$$

با نوشتن KCL در سایر گره‌ها و حل ۷ معادله حاصل برای تعیین، $A(s) = \frac{V_o}{V_s}$ رابطه (۱-۱۰) به دست می‌آید:

$$A(s) = A_m \cdot FL(s) \quad (1-10)$$

A_m مقدار $\frac{V_o}{V_s}$ است که در حالت خازن‌های اتصال کوتاه به دست می‌آید و $FL(s)$ پاسخ فرکانسی ناشی از خازن‌ها و مقاومت‌ها و مقادیر مندرج در مدل مدار است. اگر $FL(s)$ را مرتب کرده و به صورت حاصل ضرب عوامل نوشته شوند، رابطه (۲-۱۰) به دست می‌آید:

$$FL(s) = \frac{(s + \omega_{z_1})(s + \omega_{z_2}) \dots (s + \omega_{z_n})}{(s + \omega_{p_1})(s + \omega_{p_2}) \dots (s + \omega_{p_n})} \quad (2-10)$$

ω_p ها قطب‌ها و ω_z ها صفرهای تابع انتقال رابطه (۲-۱۰) هستند. منحنی‌های ترسیم‌شده در شکل (۲-۱۰) ترسیم‌شده روابط (۱-۱۰) و (۲-۱۰) است:

$$\omega_p = \frac{1}{\tau_p} \quad (\text{فرکانس قطب})$$

$$\omega_z = \frac{1}{\tau_z} \quad (\text{فرکانس صفر})$$

که τ مجموعه‌ای از ثابت زمانی‌های R و C است.

روابط (۱-۱۰) و (۲-۱۰) را می‌توان به روش ترسیمی (نمودار بُود) روی کاغذ لگاریتمی رسم کرد و از روی آن ω_{L_o} یا f_{L_o} را به دست آورد. روش دیگر استفاده از نرم‌افزار مناسبی است که مدار شکل (۱-۱۰) را به آن اعمال کرده تا پاسخ را با دستورات لازم رسم کند. حال اگر ω_{p_1} خیلی بزرگ‌تر از سایر ω_p ها و ω_z ها باشد، می‌توان ω_{p_1} را به عنوان قطب غالب منظور کرد و پاسخ تقریبی را نوشت:

$$FL(s) = \frac{s}{s + \omega_{p_1}} \quad (3-10)$$

قطب غالب فرکانسی است که نسبت به قطب مجاور خود دو اکتاو (4 برابر) و ترجیحاً یک دی‌کید (10 برابر) بیشتر باشد. فرض کنید که $FL(s)$ شامل یک صفر و یک قطب باشد.

$$FL(s) = \frac{(s + \omega_{z_1})}{(s + \omega_{p_1})} \quad (4-10)$$

$$|FL(j\omega)|^2 = \frac{\omega^2 + \omega_{z_1}^2}{\omega^2 + \omega_{p_1}^2} \quad (5-10)$$

در فرکانس $\omega = \omega_{L_o}$ دامنه به اندازه $\frac{1}{\sqrt{2}}$ مقدار نهایی است، در نتیجه داریم:

$$\left(\frac{1}{\sqrt{2}}\right)^2 = \frac{\omega_{L_o}^2 + \omega_{z_1}^2}{\omega_{L_o}^2 + \omega_{p_1}^2} \quad (6-10)$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{(\omega_{p_1})^2 - 2(\omega_{z_1})^2} \quad (7-10)$$

هرگاه طبق رابطه (۷-۱۰)، ω_{p_1} خیلی بیشتر از ω_{z_1} باشد، آن‌گاه:

$$\omega_{L_o} \approx \omega_{p_1} \quad (8-10)$$

اگر ω_{p_1} و ω_{z_1} قابل مقایسه باشند، بنابراین باید از رابطه (۷-۱۰) استفاده کرد. اگر طبق رابطه (۷-۱۰)، جواب منفی به دست

آید، حاکی از آن است که فرکانسی وجود ندارد که دامنه بهره $\frac{1}{\sqrt{2}}$ مقدار نهایی شود. این موضوع در خازن‌های بای‌پس ممکن

است صادق باشد. این بدان معناست که مدار، تابع انتقال $FL(s)$ بدون ω_{L_o} دارد. زیرا ω_{L_o} فرکانسی است که طبق رابطه

$$(6-10)، \text{ دامنه } \frac{1}{\sqrt{2}} \text{ مقدار نهایی خود باشد.}$$

حال تصور کنید تابع $FL(s)$ مطابق رابطه (۹-۱۰) باشد:

$$FL(s) = \frac{(s + \omega_{z_1})(s + \omega_{z_2})}{(s + \omega_{p_1})(s + \omega_{p_2})} \quad (9-10)$$

$$|FL(j\omega)|^2 = \frac{(\omega^2 + \omega_{z_1}^2)(\omega^2 + \omega_{z_2}^2)}{(\omega^2 + \omega_{p_1}^2)(\omega^2 + \omega_{p_2}^2)} \quad (10-10)$$

در فرکانس ω_{L_o} ، دامنه $\frac{1}{\sqrt{2}}$ مقدار نهایی خواهد شد:

$$\left(\frac{1}{\sqrt{2}}\right)^2 = \frac{(\omega_{L_o}^2 + \omega_{z_1}^2)(\omega_{L_o}^2 + \omega_{z_2}^2)}{(\omega_{L_o}^2 + \omega_{p_1}^2)(\omega_{L_o}^2 + \omega_{p_2}^2)} \quad (11-10)$$

رابطه (۱۱-۱۰) مقدار ω_{L_o} را ارائه می‌دهد. هرگاه این رابطه مرتب شود و از اجزای کوچک در برابر اجزای بزرگ صرف‌نظر شود، آن‌گاه مقدار تقریبی ω_{L_o} به دست می‌آید:

$$\omega_{L_o} \approx \sqrt{\omega_{p_1}^2 + \omega_{p_2}^2 - 2(\omega_{z_1})^2 - 2(\omega_{z_2})^2} \quad (12-10)$$

در بسیاری از مواقع در مدارهای شامل خازن‌های کوپلاژ و بای‌پس مشاهده می‌شود که ω_z ها کوچک هستند و ω_{p_1} و ω_{p_2} هم از یکدیگر فاصله مناسبی دارند. در این صورت می‌توان رابطه (۱۳-۱۰) را به عنوان ω_{L_o} به کار برد. گرچه تقریبی است ولی با توجه به تئوری خازن‌ها و مقاومت‌های مدار، قابل قبول است.

$$\omega_{L_o} \approx \omega_{p_1} + \omega_{p_2} + \dots \quad (13-10)$$

در این صورت می‌توان فرکانس ω_{L_o} را مجموع فرکانس‌های قطب‌های تقریبی منظور کرد:

$$\omega_{L_o} \approx \sum_{i=1}^n \frac{1}{\tau_{iS}} \quad (14-10)$$

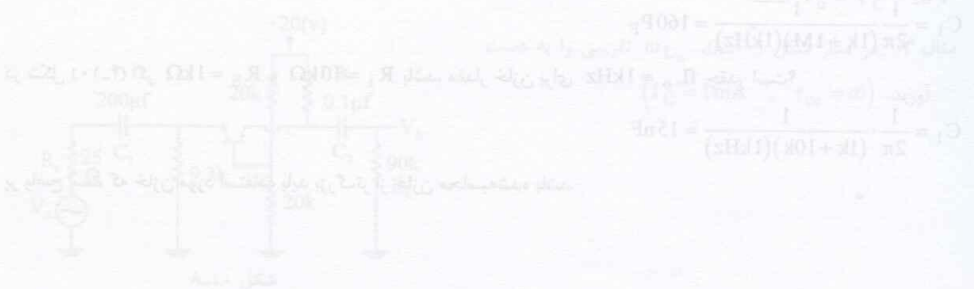
بنابراین فرکانس ω_{L_o} تقریباً برابر است با مجموع عکس ثابت زمانی‌های اتصال کوتاه مدار، یعنی یک خازن را نگهداشته و سایر

خازن‌ها را اتصال کوتاه فرض کرد. فرکانس مربوط را $\left(\omega = \frac{1}{\tau_1}\right)$ به دست آورد و سپس خازن دیگر را اتصال کوتاه کرده و

را به دست آورد. آن‌گاه ω_{L_o} تقریباً برابر است با:

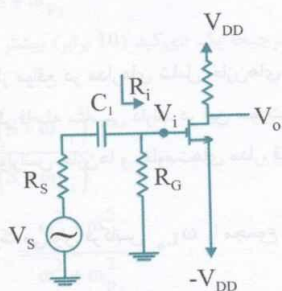
$$\omega_{L_o} \approx \frac{1}{\tau_1} + \frac{1}{\tau_2} + \frac{1}{\tau_3} + \dots + \frac{1}{\tau_n} \quad (15-10)$$

$$f_{L_o} = \frac{1}{2\pi} \sum_{i=1}^n \frac{1}{\tau_{iS}} \quad (16-10)$$

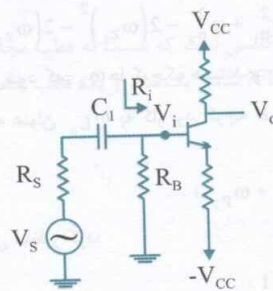

۳-۱۰ خازن‌های کوپلاژ

برای بررسی اثر خازن‌های کوپلاژ که هدف از وصل آن‌ها جدا کردن دو گره با سطوح مختلف DC است. مدارهای شکل (۴-۱۰) و (۵-۱۰) را در نظر بگیرید. این مدارها در ناحیه فعال بایاس شده‌اند. برای محاسبه بهره ولتاژی این دو مدار در فرکانس پایین با در نظر گرفتن خازن‌های کوپلاژ C_1 ، بهره $\frac{V_o}{V_s}$ به شرح زیر است:

شکل ۵-۱۰

شکل ۴-۱۰

$$\frac{V_o}{V_s} = \frac{V_o}{V_i} \cdot \frac{V_i}{V_s}$$

$\frac{V_o}{V_i}$ بهره ترانزیستور است که وابسته به فرکانس نیست.

$$\frac{V_i}{V_s} = \frac{R_i}{R_i + R_s + \frac{1}{SC_1}} = \frac{(R_i \cdot C_1)S}{1 + S(R_i + R_s)C_1} = \frac{R_i}{R_i + R_s} \cdot \frac{S}{S + \frac{1}{(R_i + R_s)C_1}}$$

$$\omega_p = \omega_{L_o} = \frac{1}{(R_i + R_s)C_1} \quad (\text{فرکانس قطب})$$

با توجه به اینکه در FET ها می‌توان مقاومت R_G را در صورت نیاز خیلی بزرگ انتخاب کرد، از این‌رو خازن C_1 برای مدار FET می‌تواند خیلی کوچک‌تر از C_1 برای مدار BJT با ω_{L_o} یکسان باشد.

مثال ۱: در شکل (۵-۱۰) اگر $R_s = 1k\Omega$ و $R_G = 1M\Omega$ باشد، مقدار خازن برای $f_{L_o} = 1kHz$ چقدر است؟

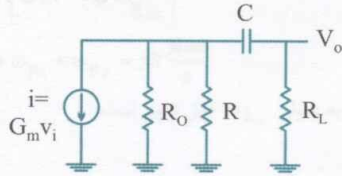
$$C_1 = \frac{1}{2\pi(1k + 1M)(1kHz)} \approx 160pF$$

در شکل (۴-۱۰) اگر $R_s = 1k\Omega$ و $R_i = 10k\Omega$ باشد، مقدار خازن برای $f_{L_o} = 1kHz$ چقدر است؟

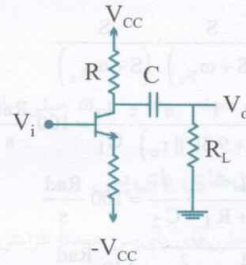
$$C_1 = \frac{1}{2\pi(1k + 10k)(1kHz)} \approx 15nF$$

پر واضح است که خازن مورد استفاده باید بزرگ‌تر از خازن محاسبه شده باشد.

مثال ۲: در مدار شکل (۶-۱۰)، ω_{L_o} را حساب کنید. مدار در ناحیه فعال بایاس شده است. در شکل (۷-۱۰) مدار معادل نشان داده شده است.

شکل ۷-۱۰

شکل ۶-۱۰

$$R_1 = R_O \parallel R_L$$

$$V_o = -i \frac{R_1 \cdot R_L}{R_1 + R_L + \frac{1}{SC}} \Rightarrow \frac{V_o}{i} = -\frac{R_1 \cdot R_L}{R_1 + R_L} \cdot \frac{1}{1 + \frac{1}{SC(R_1 + R_L)}}$$

$$\frac{V_o}{V_i} = -G_m (R_1 \parallel R_L) \frac{S}{S + \frac{1}{(R_1 + R_L)C}} = -G_m (R_1 \parallel R_L) \frac{S}{S + \omega_p}$$

$G_m (R_L \parallel R_L)$ بهره فرکانس میانی است. مدار، یک صفر در صفر و یک قطب دارد، برابر با:

$$\omega_p = \omega_{L_o} = \frac{1}{(R_1 + R_L)C}$$

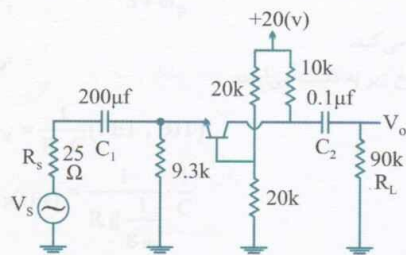
با توجه به مثال (۱) دیده می‌شود که وجود خازن کوپلاژ یک صفر S و یک قطب ساده ایجاد می‌کند. در مثال (۲) اگر $R_L = \infty$ باشد، در این صورت بهره عبارت است از:

$$\frac{V_o}{V_i} = -G_m (R_1 \parallel R_L) \frac{S}{S + 0}$$

$$\frac{V_o}{V_i} = -G_m (R_1 \parallel R_L)$$

در این صورت $\omega_p = 0$ است. مدار ω_{L_o} ندارد. این مدار را می‌توان به عنوان تقویت‌کننده DC منظور کرد.

اگر در مثال (۲) جریان بایاس ۱mA و $R_C = 1k\Omega$ و $V_{CC} = 20$ ولت و $R_L = \infty$ باشد، به ازای هر مقدار خازن C ، $V_o = V_C = 10V$ است.

شکل ۸-۱۰

مثال ۳: در مدار شکل (۸-۱۰)، ω_{L_o} تقریبی را به دست

آورید. ($I_C = 1mA$ ، $r_{ce} = \infty$)

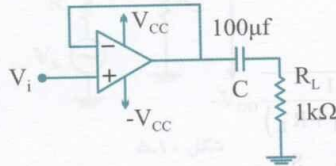
حل: با فرض β خیلی بزرگ:

$$\frac{V_o}{V_s} = A_m \frac{S}{(S + \omega_{p1})} \cdot \frac{S}{(S + \omega_{p2})}$$

$$\omega_{p1} = \frac{1}{(R_S + 9.3k \parallel r_e)} \cdot \frac{1}{C_1} = 100 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{p2} = \frac{1}{R_C + R_L} \cdot \frac{1}{C_2} = 100 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{\omega_{p1}^2 + \omega_{p2}^2} = 140 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

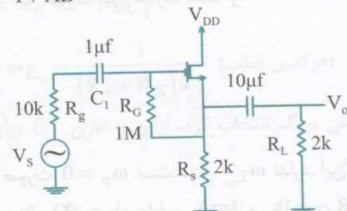
شکل ۹-۱۰

مثال ۴: در مدار شکل (۹-۱۰) با آپامپ ایده‌آل، ω_{L_o} را به دست آورید.

حل:

$$\omega_{L_o} = \frac{1}{R_L + R_{of}} \cdot \frac{1}{C} = 10 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$R_{of} \approx \frac{R_o}{1 + AB} \approx 0$$

شکل ۱۰-۱۰

مثال ۵: در مدار شکل (۱۰-۱۰) ω_{L_o} تقریبی را به دست آورید.

$$g_m = \frac{1\text{mA}}{V}, \quad r_{ds} = \infty$$

حل:

$$\frac{V_o}{V_i} = \frac{R'_L}{\frac{1}{g_m} + R'_L} = 0.5 \quad (\text{بهره فرکانس میانی})$$

$$R = \frac{R_G}{1 - A_V} = 2\text{M}\Omega$$

$$\omega_{p1} \approx \frac{1}{2\text{M} + 10\text{k}} \cdot \frac{1}{1\mu\text{F}} \approx 0.5 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

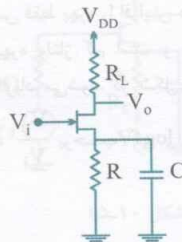
$$\omega_{p2} \approx \left[\frac{1}{R_L + R_S \parallel \frac{1}{g_m}} \right] \cdot \frac{1}{C_2} \approx 37.5 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} \approx \omega_{p1} + \omega_{p2} \approx 38 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

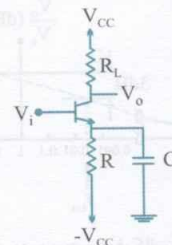
با توجه به اینکه فاصله ω_{p1} و ω_{p2} خیلی زیاد است، مجموع فرکانس‌ها به عنوان ω_{L_o} قابل قبول است.

۴-۱۰ خازن‌های بای‌پس

هدف از وصل خازن‌های بای‌پس عمدتاً افزایش بهره در یک تقویت‌کننده است. گاهی مواقع مانند منابع جریان وصل شده در تقویت‌کننده‌های تفاضلی خازن‌های داخلی منابع جریان به طور ناخواسته سبب افزایش بهره وجه مشترک می‌شوند و CMRR را کاهش می‌دهند. برای بررسی عملکرد خازن‌های بای‌پس به مدارهای شکل (۱۱-۱۰) و (۱۲-۱۰) توجه کنید. هر دو مدار در ناحیه فعال بایاس شده‌اند.

شکل ۱۲-۱۰

شکل ۱۱-۱۰

برای هر دو مدار بهره در فرکانس‌های پایین عبارت است از:
(از مقاومت r_{ds} و r_{ce} صرف‌نظر می‌شود).

$$\frac{V_o}{V_i} = - \frac{R_L}{\frac{1}{g_m} + z}$$

$$Z = R \parallel \frac{1}{sC}$$

$$\frac{V_o}{V_i} = -g_m R_L \frac{s + \omega_z}{s + \omega_p}$$

مشاهده می‌شود که یک خازن بای‌پس ایجاد یک صفر و یک قطب ساده می‌کند.

برای هر دو مدار، با جانشین کردن Z در معادله بهره، ω_z و ω_p به شرح زیر به دست می‌آیند:

$$\omega_z = \frac{1}{R \cdot C} \text{ (FET, BJT)}$$

$$\omega_{p(\text{FET})} = \frac{1}{R \parallel \frac{1}{g_m}} \cdot \frac{1}{C}$$

$$\omega_{p(BJT)} = \frac{1}{R \parallel r_e} \cdot \frac{1}{C}$$

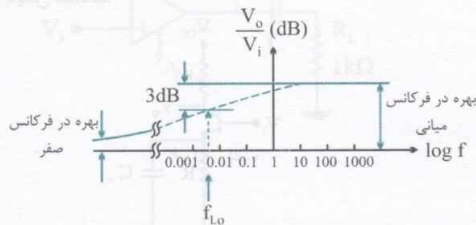
در رابطه ω_z هیچ گونه پارامتری از ترانزیستور دیده نمی شود. صرفاً ω_z تابع R و C است و مفهوم آن باز بودن ترانزیستور به ازای فرکانس ω_z است. درحالی که با توجه به رابطه ω_p ، مقدار r_e و یا $\frac{1}{g_m}$ که مربوط به بایاس ترانزیستور است، در رابطه وجود دارد.

اکنون فرض کنید که فرکانس سیگنال صفر است. در این صورت بهره ولتاژی برای هر دو مدار عبارت است از:

$$\frac{V_o}{V_i}(f=0) = \frac{-g_m R_L}{1 + g_m R}$$

بهره در فرکانس میانی عبارت است از:

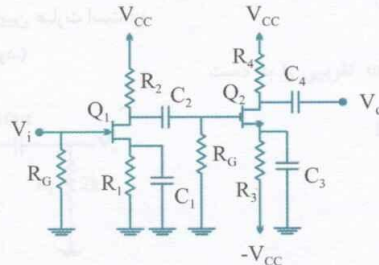
$$\frac{V_o}{V_i}(\text{فرکانس میانی}) = -g_m \cdot R_L$$

بنابراین خازن بای پس فقط بهره را افزایش داده است. در فرکانس صفر بهره ولتاژ کم است و با افزایش فرکانس بهره ولتاژ زیاد می شود. در شکل (۱۳-۱۰) نمودار تغییرات بهره $\frac{V_o}{V_i}$ برحسب $\log f$ نشان داده شده است.

شکل ۱۳-۱۰ نمودار بهره برحسب فرکانس با خازن بای پس

به مدار شکل (۱۴-۱۰) توجه کنید:

شکل ۱۴-۱۰

بهره $\frac{V_o}{V_S}$ در فرکانس پایین عبارت است از: $(r_{ds} = \infty)$

$$\frac{V_o}{V_i}(S) = A_m \frac{S + \omega_{z1}}{S + \omega_{p1}} \cdot \frac{S}{S + \omega_{p1}} \cdot \frac{S + \omega_{z2}}{S + \omega_{p3}}$$

$$\omega_{z1} = \frac{1}{R_1 \cdot C_1}, \quad \omega_{p1} = \frac{1}{R_1 \parallel \frac{1}{g_{m1}}} \cdot \frac{1}{C_1}$$

۴۴۱ پاسخ فرکانس پایین ...

$$\omega_{p_2} = \frac{1}{R_2 + R_G} \cdot \frac{1}{C_2}$$

$$\omega_{z_2} = \frac{1}{R_3 \cdot C_3}, \quad \omega_{p_3} = \frac{1}{R_3 \parallel \frac{1}{g_{m_2}}} \cdot \frac{1}{C_3}$$

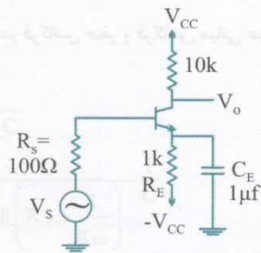
$$\omega_{p_4} = \frac{1}{R_4 + R_{L_2}} \cdot \frac{1}{C_4} = 0$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{(\omega_{p_1})^2 + (\omega_{p_2})^2 + (\omega_{p_3})^2 - 2(\omega_{z_1})^2 - 2(\omega_{z_2})^2}$$

مثال ۶: در مدار شکل (۱۵-۱۰) فرکانس ω_{L_o} را به دست آورید.

(مدار، جریان بایاس ۱ mA و $\beta = 100$ دارد.)

مقادیر بهره در فرکانس صفر و فرکانس میانی چقدر است؟

شکل ۱۵-۱۰

حل: بهره‌ها در فرکانس‌های صفر و فرکانس میانی عبارت‌اند از:

$$\frac{V_o}{V_s} \text{ (فرکانس میانی)} = A_m = -g_m R_C \cdot \frac{r_\pi}{r_\pi + R_s} \approx -400$$

$$\frac{V_o}{V_s} \text{ (فرکانس صفر)} = -\frac{R_L}{r_e + R_E} \cdot \frac{R_{in}}{R_{in} + R_s} \approx -10$$

$$R_{in} = (r_e + R_E)(1 + \beta) \approx 100 \text{ k}\Omega \text{ (در فرکانس صفر)}$$

$$\omega_z = \frac{1}{R_E \cdot C_E} = 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

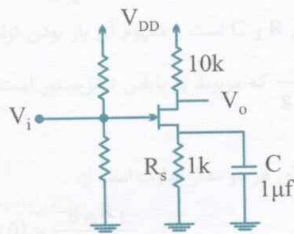
$$\omega_p = \frac{1}{R_E \parallel \left(r_e + \frac{R_s}{1 + \beta} \right)} \cdot \frac{1}{C_E} \approx 40000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{(\omega_p)^2 - 2(\omega_z)^2} = 39974 \frac{\text{Rad}}{\text{s}} \approx \omega_p$$

در فرکانس حوالی $40 \text{ k} \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$ ، بهره $\frac{V_o}{V_s}$ برابر است با:

$$A_v = A_m \left(\frac{1}{\sqrt{2}} \right) \approx -280$$

مثال ۷: در مدار شکل (۱۶-۱۰)، فرکانس ω_{L_o} را به دست آورید. $r_{ds} = \infty$ ، $g_m = \frac{1\text{mA}}{V}$. بهره در فرکانس صفر و فرکانس میانی چقدر است؟

شکل ۱۶-۱۰

حل: بهره‌ها در فرکانس صفر و فرکانس میانی عبارت‌اند از:

$$\frac{V_o}{V_i} (\text{فرکانس میانی}) = A_m = -g_m \cdot R_D = -10$$

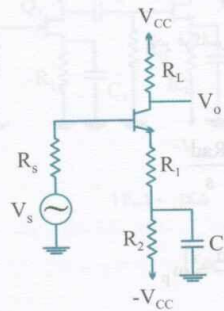
$$\frac{V_o}{V_i} (\text{فرکانس صفر}) = -\frac{R_D}{\frac{1}{g_m} + R_S} = -5$$

$$\omega_z = \frac{1}{R_S \cdot C} = 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_p = \frac{1}{R_S \parallel \frac{1}{g_m}} \cdot \frac{1}{C} = 2000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{(2000)^2 - 2(1000)^2} = 1400 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

مثال ۸: در مدار شکل (۱۷-۱۰)، ω_{L_o} را به دست آورید.

شکل ۱۷-۱۰

$$\frac{V_o}{V_i} (S) = -\frac{g_m \cdot R_L}{1 + g_m (R_1 + Z)} \cdot \frac{R_i}{R_i + R_S}$$

حل:

$$Z = R_2 \parallel \frac{1}{sC}$$

با جانشین کردن (Z) در رابطه بهره، مدار، یک قطب و یک صفر ساده دارد که مقادیر صفر و قطب عبارتند از:

$$\omega_z = \frac{1}{R_2 \cdot C}$$

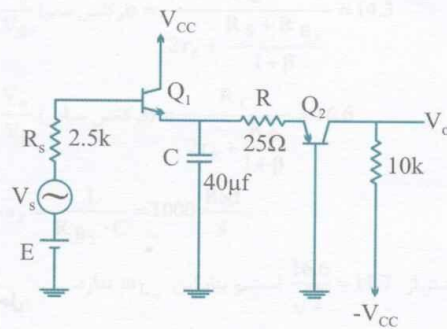
$$\omega_p = \frac{1}{R_2 \parallel \left(R_1 + r_e + \frac{R_S}{1 + \beta} \right)} \cdot \frac{1}{C}$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{\omega_p^2 - 2\omega_z^2}$$

$$\omega_{L_o} \approx \omega_p$$

$$\omega_z = \frac{1}{R_2 \cdot C}$$

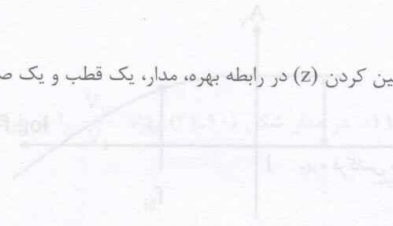
$$\omega_p = \frac{1}{R_2 \parallel \left(R_1 + \frac{1}{g_m} \right)} \cdot \frac{1}{C}$$

شکل ۱۸-۱۰

$$\frac{V_o}{V_s} = \frac{V_o}{V_{e2}} \cdot \frac{V_{e2}}{V_{e1}} \cdot \frac{V_{e1}}{V_{b1}} \cdot \frac{V_{b1}}{V_s}$$

$$A_{Q1} = \frac{R_{E1}}{r_{e1} + R_{E1}} = \frac{R + r_{e2}}{r_{e1} + R + r_{e2}} = \frac{50\Omega}{75\Omega} = 0.66$$

غالباً از ω_z می‌توان صرف‌نظر کرد و آن‌گاه:

اگر به جای BJT از FET با همین ترکیب استفاده می‌شد، آن‌گاه:

به دست می‌آید.

مثال ۹: در مدار شکل (۱۸-۱۰) فرکانس -3dB را به دست

آورید. ($I_C = 1\text{mA}$, $\beta = 100$, $r_{ce} = \infty$)

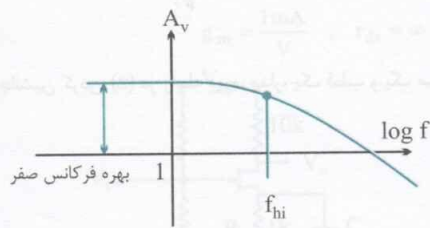

$$\frac{V_o}{V_s} = \frac{V_o}{V_{e2}} \cdot \frac{V_{e2}}{V_{e1}} \cdot \frac{V_{e1}}{V_{b1}} \cdot \frac{V_{b1}}{V_s}$$

$$\frac{V_o}{V_s} = \frac{R_{E1}}{r_{e1} + R_{E1}} \cdot \frac{R + r_{e2}}{r_{e1} + R + r_{e2}} \cdot \frac{V_{e2}}{V_{e1}} \cdot \frac{V_{e1}}{V_{b1}} \cdot \frac{V_{b1}}{V_s}$$

$$\frac{V_o}{V_s} = \frac{R_{E1}}{r_{e1} + R_{E1}} \cdot \frac{R + r_{e2}}{r_{e1} + R + r_{e2}} \cdot \frac{V_{e2}}{V_{e1}} \cdot \frac{V_{e1}}{V_{b1}} \cdot \frac{V_{b1}}{V_s}$$

بهره کلکتور مشترک Q_1 در فرکانس صفر برابر است با:

شکل ۱۹-۱۰

بهره Q_1 در فرکانس زیاد که خازن C اتصال کوتاه فرض می‌شود، برابر است با:

$$A_{Q_1} = 0 \quad (\text{در فرکانس زیاد})$$

بنابراین منحنی تغییرات بهره کل به تغییر فرکانس مطابق شکل (۱۹-۱۰) است.

در این حالت $\frac{V_o}{V_s}$ ، فقط یک قطب در فرکانس بالا دارد.

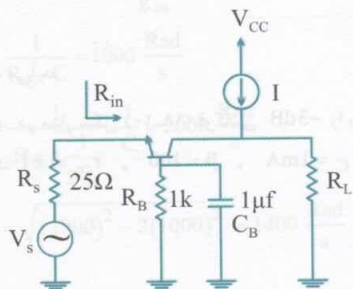
$$\omega_p = \frac{1}{(R + r_{e2}) \parallel \left(r_{e1} + \frac{R_s}{1 + \beta} \right)} \cdot \frac{1}{C} = 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

این ترکیب، یک مدار پایین‌گذر را نشان می‌دهد.

مثال ۱۰: در مدار شکل (۲۰-۱۰) ω_{L_o} را به دست آورید.

مدار در ناحیه فعال بایاس شده است.

$$(I_C = 1 \text{ mA}, \quad \beta = 200, \quad r_{ce} = \infty)$$

شکل ۲۰-۱۰

$$\omega_z = \frac{1}{R_B \cdot C_B} = 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_p = \frac{1}{R_B \parallel \left((r_e + R_s)(1 + \beta) \right)} \cdot \frac{1}{C_B} = 1100 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{(1000)^2 - 2(1100)^2} \Rightarrow \text{عدد منفی}$$

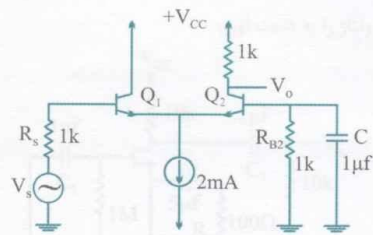
در این صورت مدار با داشتن تابع انتقال (صفر و قطب)، ω_{L_o} ندارد. یعنی فرکانسی وجود ندارد که در آن فرکانس بهره $\frac{1}{\sqrt{2}}$

مقدار میانی باشد.

$$A_v (\text{فرکانس صفر}) = \frac{R_L}{R_{in}} \cdot \frac{R_{in}}{R_{in} + R_s} \quad \text{و} \quad R_{in} = r_e + \frac{R_B}{1 + \beta}$$

$$A_V (\text{فرکانس میانی}) = \frac{R_L}{r_e} \cdot \frac{r_e}{r_e + R_S}$$

مثال ۱۱: در مدار شکل (۲۱-۱۰) بهره $\frac{V_o}{V_i}$ را در فرکانس‌های صفر و فرکانس میانی به دست آورید و ω_{L_o} را مشخص کنید.

شکل ۲۱-۱۰

$$(\beta = 100, r_{ce} = \infty)$$

$$i_{E1} = i_{E2} = 1\text{mA} \Rightarrow r_{e1} = r_{e2} = 25\Omega$$

$$\frac{V_o}{V_S} (\text{فرکانس صفر}) = \frac{R_c}{2r_e + \frac{R_S + R_{B2}}{1+\beta}} \approx 14.3$$

$$\frac{V_o}{V_i} (\text{فرکانس میانی}) = \frac{R_c}{2r_e + \frac{R_S}{1+\beta}} = 16.6$$

$$\omega_z = \frac{1}{R_{B2} \cdot C} = 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

با توجه به هر دو بهره، دیده می‌شود که بهره فرکانس صفر خیلی بیشتر از $\frac{16.6}{\sqrt{2}} = 11.7$ است و بنابراین ω_{L_o} ندارد.

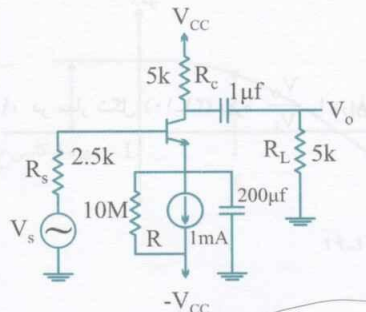
$$\omega_p = \frac{1}{R_{B2} \parallel R_{in2}} \cdot \frac{1}{C}$$

$$R_{in2} = 2r_e(1+\beta) + R_S = 6\text{k}\Omega$$

$$\omega_p = 1166 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{(1166)^2 - 2(1000)^2} \Rightarrow \text{کوچکتر از صفر است}$$

ω_{L_o} کوچکتر از صفر بیانگر آن است که فرکانسی وجود ندارد که در آن فرکانس دامنه بهره $\frac{1}{\sqrt{2}}$ مقدار میانی باشد.

شکل ۲۲-۱۰

مثال ۱۲: در مدار شکل (۲۲-۱۰)، ω_{L_o} را به دست آورید.
($\beta = 100$ ، $I_C = 1\text{mA}$)

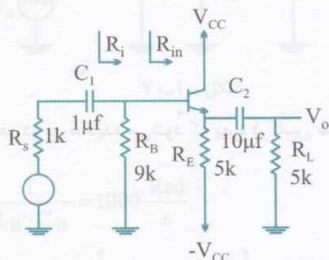
$$\omega_{z_1} = \frac{1}{(200\mu\text{F})10\text{M}\Omega} = \frac{1}{2000} \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{p_1} = \frac{1}{10\text{M} \parallel \left(r_e + \frac{R_s}{1+\beta}\right)} \cdot \frac{1}{200\mu\text{F}} = 100 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{p_2} = \frac{1}{R_C + R_L} \cdot \frac{1}{1\mu\text{F}} = 100 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} \approx \sqrt{(100)^2 + (100)^2} = 140 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

مثال ۱۳: در مدار شکل (۲۳-۱۰)، ω_{L_o} تقریبی را حساب کنید.

شکل ۲۳-۱۰

$$R_{in} \text{ (فرکانس میانی)} = (R_E \parallel R_L)(1+\beta) + r_\pi \approx 500\text{k}$$

$$R_o \text{ (فرکانس میانی)} = R_E \parallel \left(r_e + \frac{R_b}{1+\beta}\right) \approx 29\Omega$$

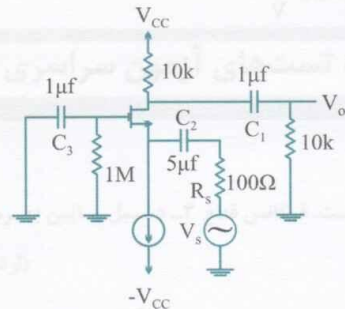
$$\omega_{p_1} = \frac{1}{R_s + R_i} \cdot \frac{1}{C_1} = 100 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{p2} = \frac{1}{R_L + R_o} \cdot \frac{1}{C_2} \approx 20 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} = \sqrt{(\omega_{p1})^2 + (\omega_{p2})^2} = 102 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

برخی از مواقع در حالتی که فاصله بین ω_{p1} و ω_{p2} زیاد باشد، می‌توان ω_{L_o} را از مجموع ω_{p1} و ω_{p2} به دست آورد.

مثال ۱۴: در مدار شکل (۲۴-۱۰)، فرکانس قطع -3dB پایین بهره ولتاژ را به دست آورید.

شکل ۲۴-۱۰

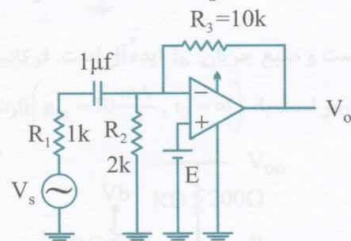
$$g_m = 10 \frac{\text{mA}}{\text{V}}, \quad r_{ds} = \infty$$

حل: خازن C_3 ایجاد صفر و قطب برابر می‌کند و اثری در ω_{L_o} ندارد:

$$\omega_{p1} = \frac{1}{10k + 10k} \cdot \frac{1}{1\mu F} = 50 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{p2} = \frac{1}{R_S + \frac{1}{g_m}} \cdot \frac{1}{C_2} = 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} = \omega_{p1} + \omega_{p2} = 1050 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

شکل ۲۵-۱۰

مثال ۱۵: در مدار شکل (۲۵-۱۰) با آپ‌امپ ایده‌آل، ω_{L_o} را حساب کنید.

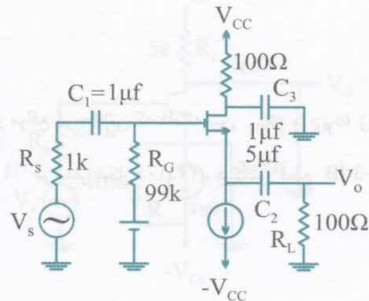
حل:

$$\omega_{L_o} = \frac{1}{R_1 + R_{if}} \cdot \frac{1}{C} = 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

فیدبک ولتاژ موازی است و مقاومت $R_{if} = 0$ است.

مثال ۱۶: در مدار شکل (۲۶-۱۰)، ω_{L_o} را به دست آورید.

شکل ۲۶-۱۰

$$\omega_{p_1} = \frac{1}{R_L + \frac{1}{g_m}} \cdot \frac{1}{C_2} = 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{p_2} = \frac{1}{R_S + R_G} \cdot \frac{1}{C_1} = 10 \frac{\text{Rad}}{\text{s}}$$

$$\omega_{L_o} \approx \omega_{p_1} + \omega_{p_2} \approx 1010 \frac{\text{Rad}}{\text{s}} \quad \text{تقریبی}$$

$$\omega_{L_o} \approx \sqrt{(1000)^2 + (10)^2} \approx 1000 \frac{\text{Rad}}{\text{s}} \quad \text{(دقیق‌تر)}$$

خازن C_3 در تعیین ω_{L_o} نقشی ندارد؛ زیرا مقاومت درین در بهره ولتاژی بی‌اثر است.

حل:

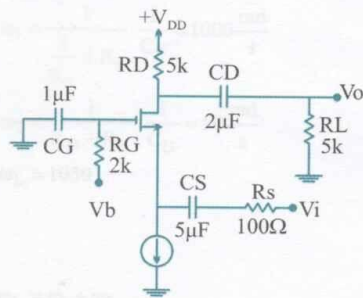
مجموعه تست‌های آزمون سراسری

۱. در مدار شکل زیر ترانزیستور M_1 در ناحیه اشباع بایاس شده است. فرکانس قطع ۳- دسیبل پایین بهره ولتاژ

(ارشد ۸۷)

$$A_V = \frac{V_0}{V_i} \text{ آن برابر کدام است؟}$$

$$\left(r_{ds} = \infty, g_m = 10 \frac{\text{mA}}{\text{V}} \right)$$

$$\omega_L = 550 \frac{\text{rad}}{\text{s}} \quad (1)$$

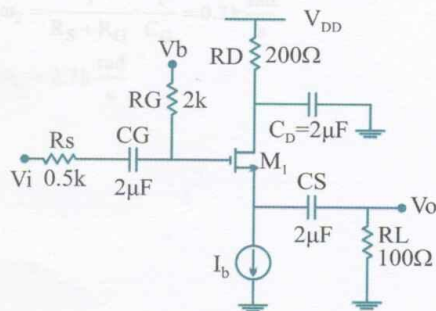
$$\omega_L = 1050 \frac{\text{rad}}{\text{s}} \quad (2)$$

$$\omega_L = 1550 \frac{\text{rad}}{\text{s}} \quad (3)$$

$$\omega_L = 2050 \frac{\text{rad}}{\text{s}} \quad (4)$$

۲. در مدار شکل زیر ترانزیستور M_1 در ناحیه اشباع بایاس شده است و منبع جریان I_b ایده آل است. فرکانس قطع

$$-3\text{dB} \text{ پایین بهره ولتاژ } A_V = \frac{V_0}{V_i} \text{ آن بر حسب } \frac{\text{k rad}}{\text{s}} \text{ تقریباً برابر است با: } \left(g_m = 10 \frac{\text{mA}}{\text{V}}, r_0 = \infty \right) \text{ (ارشد ۸۸)}$$

$$2.5 \quad (1)$$

$$2.7 \quad (2)$$

$$5 \quad (3)$$

$$5.2 \quad (4)$$

پاسخنامه

۱. گزینه ۲ درست است.

خازن C_G دارای صفر و قطب برابر است و تأثیری در پاسخ فرکانسی ندارد.

$$\begin{aligned}\omega_L &= \omega_1 + \omega_2 \\ \omega_1 &= \frac{1}{\frac{1}{g_m} + R_s} \cdot \frac{1}{C_s} = 1000 \frac{\text{rad}}{\text{s}} \\ \omega_2 &= \frac{1}{R_D + R_L} \cdot \frac{1}{C_D} = 50 \frac{\text{rad}}{\text{s}} \\ \omega_L &= 1050\end{aligned}$$

۲. گزینه ۲ درست است.

خازن C_D در پاسخ فرکانسی بی تأثیر است.

$$\begin{aligned}\omega_L &= \omega_1 + \omega_2 \\ \omega_1 &= \frac{1}{R_L + \frac{1}{g_m}} \cdot \frac{1}{C_s} = 2.5 \text{ k} \frac{\text{rad}}{\text{s}} \\ \omega_2 &= \frac{1}{R_s + R_G} \cdot \frac{1}{C_G} = 0.2 \text{ k} \frac{\text{rad}}{\text{s}} \\ \omega_L &= 2.7 \text{ k} \frac{\text{rad}}{\text{s}}\end{aligned}$$